

Udskriftsdato: 14. december 2025

FOU nr 2007.117 (Gældende)

**Afslag på ansættelse af socialrådgiver som pædagogisk assistent.
Retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede.
Begrundelse**

Ministerium: Folketinget

Opfølgning / Opfølgning til

LOV nr 347 af 06/06/1991 24

Afslag på ansættelse af socialrådgiver som pædagogisk assistent. Retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede. Begrundelse

Resumé

En socialrådgiver blev efter en ansættelsessamtale indstillet til en stilling som pædagogisk assistent ved en af kriminalforsorgens pensioner, men fik afslag på ansættelse. Direktoratet for Kriminalforsorgen undlod at vurdere om den pågældende ansøger var den bedst kvalificerede fordi ansøgeren som socialrådgiver faldt uden for stillingsopslagets målgruppe.

Ombudsmanden kritiserede at direktoratet undlod dette, fordi man herved afskar den afvejning som retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede forudsætter.

Ombudsmanden udtalte desuden at begrundelsen for afslaget var mangelfuld og misvisende. Dette var kritisabelt, navnlig fordi den pågældende ansøger havde været til samtale og var blevet indstillet til stillingen. Endvidere kritiserede ombudsmanden at formuleringen af stillingsopslaget var misvisende.

(J.nr. 2006-1149-810).

Direktoratet for Kriminalforsorgen opslug den 30. august 2005 3 stillinger som pædagogisk assistent ved pensionen X. Som ønsket uddannelse blev anført socialrådgiver eller tilsvarende kvalifikationer. Løn blev oplyst som ”ny løn”.

Den 31. august 2005 bad Kriminalforsorgsforeningen direktoratet om at den ønskede uddannelse i opslaget blev ændret til f.eks. seminarieuddannet pædagog eller lignende. Anmodningen var begrundet med at foreningen fandt det opslåede uddannelsesønske stærkt misvisende.

Opslaget blev herefter den 2. september 2005 rettet således at den ønskede uddannelse blev ”Socialpædagog eller tilsvarende uddannelse. Ansøger med kvalifikationer som socialrådgiver eller tilsvarende, vil evt. komme i betragtning”.

Der indkom 48 ansøgninger, heraf en fra socialrådgiver A der var ansat i Kriminalforsorgen i Frihed, afdelingen i Y. Hun blev indkaldt til samtale den 27. september 2005, og den 4. oktober 2005 sendte pensionen sin indstilling til direktoratet. Det fremgik heraf at der havde været 12 ansøgere til samtale. A blev indstillet til en af stillingerne med følgende begrundelse:

”(A) har et solidt erfaringsgrundlag indenfor det pædagogiske felt, har arbejdet som pædagogmedhjælper (socialpsykiatrisk medarbejder), misbrugsbehandlinger, revalidering og ikke mindst er (A) meget interesseret i vores nye familiehus og har fulgt metodeudviklingen indenfor børne- og familieområdet.

Specielt (A)’s erfaring omkring misbrugsbehandling vil vi kunne profitere af på (X) idet vi ikke har medarbejdere med denne kompetence.”

De to andre indstillede var en socialrådgiver og en fængselsfunktionær.

Den 14. oktober 2005 skrev Dansk Socialrådgiverforening til direktoratet og bad om et møde. Foreningen var blevet bekendt med at en indstillet socialrådgiver ikke var godkendt af direktoratet som havde bedt pensionen om at sende en ny indstilling. Foreningen mente at der var tale om en diskriminerende ansættelsesprocedure, og bad om at besættelsen af samtlige opslåede pædagogassistentstillinger ved pensionerne blev standset.

I brev af 16. oktober 2005 skrev A til foreningen at hun den 30. september 2005 var blevet ringet op af forstanderen for pensionen X der orienterede om at det var besluttet at indstille A til en af stillingerne. Den 14. oktober 2005 havde hun modtaget en besked fra forstanderen om at der var problemer med

ansættelsen da indstillingen ikke var blevet godkendt. Forstanderen var blevet bedt om at indstille en anden ansøger. Forstanderen havde oplyst at problemet var at A var socialrådgiver, og forstanderen var rystet over at hun ikke måtte indstille den bedst kvalificerede til stillingen.

Direktoratet skrev den 17. oktober 2005 bl.a. følgende til foreningen:

”I den anledning kan direktoratet oplyse, at man i en årrække har haft et fælles ønske med pensionerne om at få afviklet den hidtidige praksis med betalt sovevagt. En sådan afvikling har imidlertid trukket ud som følge af de budgetmæssige problemer, som en ændret tilrettelæggelse af nattjenesten ville medføre.

I sommeren 2005 besluttede direktoratet imidlertid at afskaffe den betalte sovevagt, som herefter skal erstattes af almindelig nattjeneste. Denne ordning skal med virkning fra efteråret 2005 indføres over en flerårig periode, således at alle pensioner anvender reglerne for nattjeneste fra den 1. januar 2007.

Det er en forudsætning for den omhandlede ordning, at de yderligere 3 årsværk, som tilføres hver pension ved overgangen fra betalt sovevagt, er pædagogiske assistenter. Det er endvidere en forudsætning, at eventuelle overtallige årsværk på pensionerne skulle placeres i de nye stillinger. De 2 første pensioner, der i efteråret 2005 overgår til den nye ordning, er pensionerne (Z) og (X).

På pension (Z) er der i de 3 stillinger blevet ansat 2 pædagogiske assistenter samt en overtallig forsorgsassistent.

De 3 stillinger på pension (X) blev opslået ved stillingsavis (34/05) af 30. august 2005. Det fremgår af opslaget, at stillingerne, der opslås, er stillinger som pædagogisk assistent. Ved en fejl var der under ’Ønsket uddannelse:’ angivet: ’Socialrådgiver eller tilsvarende kvalifikationer’.

Ved en rettelse (34/05a) til dette stillingsopslag, der blev bragt efterfølgende med en tilsvarende senere udløbsdato var der under ’Ønsket uddannelse’ anført: ’Socialpædagog eller tilsvarende uddannelse. Ansøger med kvalifikationer som socialrådgiver eller tilsvarende kan evt. komme i betragtning’. Baggrunden for den valgte formulering af 2. punktum var, at direktoratet over for pensionsforstanderen havde tilkendegivet, at en socialrådgiver fra Statsfængslet ved (...), som gjorde midlertidig tjeneste som overtallig, ville kunne placeres på pensionen.

Direktoratet modtog i første omgang en indstilling fra pensionsforstanderen om ansættelse af 2 socialrådgivere, heraf den nævnte overtallige socialrådgiver, samt 1 pædagogisk assistent.

Direktoratet rettede derpå henvendelse til pensionen. Man meddelte, at de 3 stillinger, der var tilført pensionen principielt var stillinger som pædagogisk assistent. Direktoratet bad derfor om en fornyet indstilling, således at de 3 stillinger ville kunne besættes med 2 pædagoger samt den nævnte overtallige socialrådgiver.

Direktoratet skal i den anledning meddele:

Det er ansættelsesmyndigheden, der træffer bestemmelse om, hvilken type stilling man ønsker til varetagelse af et givet arbejdsindhold. Direktoratet har som ansættelsesmyndighed truffet beslutning om, at de nævnte 3 stillinger til hver af pensionerne skal være pædagoger. Dette har da også fremgået af begge de omhandlede opslag, ligesom alle pensionsforstandere er bekendt hermed. At man i den konkrete sammenhæng har besluttet, at placere en overtallig socialrådgiver på pension (X) ændrer ikke ved direktoratets principielle beslutning om personalesammensætningen.

Direktoratet må på den givne baggrund stille sig uforstående over for foreningens opfattelse.

Direktoratet agter derfor ikke at standse besættelsen af stillingerne på pension (X) samt de stillinger som pædagogisk assistent, som er opslået i Kriminalforsorgens interne stillingsavis den 11. oktober 2005 med placering på pensionerne (...) og (...) fra den 1. januar 2006.

Direktoratet vil naturligvis gerne deltage i et møde om sagen, hvis foreningen fastholder et ønske herom.”

Ved brev af 18. oktober 2005 blev de to andre indstillede ansat. Den overtallige socialrådgiver og fængselsfunktionær blev ansat som henholdsvis forsorgsassistent og pædagogisk assistent. Sidstnævnte stilling blev aflønnet lavere end stillingen som forsorgsassistent.

Den 26. oktober 2005 skrev foreningen til direktoratet bl.a. at forvaltningsloven ikke var overholdt da A ikke havde fået en skriftlig begrundelse samtidig med afslaget, og da hun ikke havde fået en konkret begrundelse for afslaget.

Den 26. oktober 2005 sendte pensionen en ny indstilling til direktoratet. Den indstillede var fængselsfunktionær og uddannet pædagog.

I brev af 27. oktober 2005 til foreningen skrev direktoratet bl.a. følgende:

”Direktoratet skal med hensyn til stillingsopslagernes udformning m.v. henvise til sit tidligere brev af 17. oktober 2005, hvoraf det blandt andet fremgår, at det i de 2 opslag, hvor stillingerne på Pension (X) har været bragt, utvetydigt fremgår, at der søges om personale til besættelse af stillinger som pædagogisk assistent. Det fremgår også, at alle pensionsforstandere har været orienteret herom. Når en pension, herunder en pensionsforstander, afgiver indstilling til direktoratet om stillingsbesættelse, er dette alene at betragte som en vejledende udtalelse til brug for ansættelsesmyndighedens overvejelser. Når direktoratet som ansættelsesmyndighed har opslået en stilling som pædagogisk assistent har man en forventning om, at indstillingen vedrører den relevante personalegruppe og ikke en anden gruppe. Dette er baggrunden for, at man har bedt pensionen om en ny indstilling i sagen.

...

Da besættelsen af stillingerne ikke er afsluttet, har direktoratet ikke sendt afslag til de ansøgere, der ikke måtte komme i betragtning. Da der således ikke er givet afslag til (A), har det således heller ikke været aktuelt at sende hende en begrundelse.”

Foreningen skrev i brev af 2. november 2005 til direktoratet at direktoratet ikke havde konkretiseret hvorfor det ikke ville godkende pensionens indstilling.

Direktoratet svarede i brev af 7. november 2005 at baggrunden for ønsket om en fornyet indstilling fra pensionen var at stillingen skulle besættes med en pædagogisk assistent og ikke en socialrådgiver. Direktoratet var ansættelsesmyndighed, og direktoratet havde endnu ikke meddelt A en afgørelse.

Den 11. november 2005 meddelte direktoratet A afslag på ansættelse i stillingen. Man havde foretaget en konkret samlet vurdering og herefter udpeget den ansøger som direktoratet skønnede bedst egnet. Stillingen var opslået som en pædagogisk assistentstilling, og derfor skulle den besættes med en sådan, og ikke med en socialrådgiver.

Direktoratet ansatte samtidig den sidst indstillede fængselsfunktionær som pædagogisk assistent.

Ligeledes den 11. november 2005 fastholdt foreningen i et brev til direktoratet sine indsigelser. Foreningen var uforstående over for at direktoratet ikke anså socialrådgivere for kvalificerede til ansættelse i stillinger som pædagogisk assistent. Direktoratet havde efter foreningens opfattelse ikke foretaget en konkret vurdering af A's kvalifikationer. Foreningen bad om et møde.

I brev af 18. november 2005 indkaldte direktoratet foreningen til et møde den 25. november 2005. Der er ikke i sagen noget referat af dette møde.

Den 5. december 2005 skrev foreningen til direktoratet at den begrundelse for afslaget som direktoratet havde givet A, ikke opfyldte forvaltningslovens krav. Foreningen bad om at direktoratet gav en konkret og individuel begrundelse for afslaget. Foreningen bad desuden om oplysning om hvorfor en socialrådgiver ikke kunne ansættes i en stilling som pædagogisk assistent.

I brev af 17. januar 2006 skrev direktoratet til foreningen at begrundelsen var behørig idet det var angivet dels at der var foretaget en samlet vurdering, og dels at det afgørende moment for afslaget var at pågældende ikke vurderedes at kunne opfylde de kvalifikationer som var nødvendige til den pågældende

stilling. Man ønskede at besætte stillingerne med pædagogiske assistenter. I særlige tilfælde af overtallige socialrådgivere havde man dog indvilliget i at stillingerne kunne besættes med sådanne socialrådgivere.

I brev af 7. marts 2006 klagede foreningen til Justitsministeriet over at begrundelsen for afslaget ikke var fyldestgørende. Foreningen forstod ikke at en overtallig socialrådgiver kunne ansættes når afslaget til A blev begrundet med at stillingen ikke skulle besættes med en socialrådgiver. Det kunne ikke være rigtigt at A ikke var kvalificeret.

Justitsministeriet sendte klagen til direktoratet da der ikke er klageadgang til ministeriet over direktoratets afgørelser. Direktoratet skrev den 16. marts 2006 til foreningen at man fastholdt at begrundelsen opfyldte forvaltningslovens krav. Baggrunden for beslutningen om at opslå stillingerne som pædagogiske assistenter var de særlige kvalifikationer som den pædagogiske uddannelse indeholder. Der var helt konkret foretaget en vurdering af de enkelte ansøgere. Der var ikke nogen mere generel beslutning om at socialrådgivere ikke længere ville kunne få ansættelse på kriminalforsorgens pensioner.

Herefter klagede foreningen på vegne af A til mig over at begrundelsen ikke var i overensstemmelse med forvaltningslovens krav om en konkret, individuel, korrekt og konsistent begrundelse. Den mangelfulde begrundelse gjorde det umuligt at tage stilling til om der var tale om brud på retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede. Foreningen undrede sig over direktoratets henvisning til socialrådgiveres manglende pædagogiske uddannelse. Socialrådgivere var hidtil blevet anset for kvalificerede. I uddannelsen til socialrådgiver indgik også pædagogik idet der i stort omfang indgik teori og metode med henblik på klientkontakt.

Jeg bad direktoratet om en udtalelse og om at oplyse med hvilken vægt det var indgået i afgørelsen om at besætte en af stillingerne med en socialrådgiver at denne var overtallig. Endvidere bad jeg direktoratet oplyse om det mente at begrundelsen for afslaget opfyldte kravet i forvaltningslovens § 24, henset til at A havde været til samtale og var blevet indstillet til stillingen, og til at man ansatte en socialrådgiver i en af stillingerne.

I sin udtalelse af 15. juni 2006 anførte direktoratet bl.a. følgende:

”Den 7. juli 2005 indgik direktoratet aftale med Kriminalforsorgsforeningen om afskaffelse af betalte sovevagter på Kriminalforsorgens pensioner. Det blev herved aftalt, at der skulle ske en afskaffelse over en periode indtil den 1. januar 2008, og at hver enkelt pension ved overgang til almindelig nattjeneste skulle tilføres 3 årsværk bestående af pædagogiske assistenter eller indtil den 1. januar 2006 af eventuelle overtallige medarbejdere i pensionssektoren i øvrigt.

Vedrørende beslutningen om, at det nye personale ved pensionerne skulle ansættes som pædagogiske assistenter henvises til direktoratets breve af 17. oktober 2005, 27. oktober 2005 samt breve af 17. januar 2006 og 16. marts 2006. Det tilføjes, at man ved afskaffelsen af sovevagterne alene har haft for øje at få inddækket nattjenesten på pensionerne. Det har ikke været hensigten tillige at skabe grundlag for en større behandlingsindsats eller lignende.

Ved aftalens indgåelse var aftaleparterne opmærksomme på, at der på pensionerne var enkelte overtallige medarbejdere. Man besluttede derfor, af hensyn til budgetmæssig tilpasning til normativerne, at disse medarbejdere ville kunne placeres i de nyoprettede stillinger uanset faglig baggrund.

Direktoratet kan mere generelt oplyse, at udgangspunktet ved ansættelse af basispersonale ved pensionerne er, at ledige stillinger ved Kriminalforsorgens pensioner besættes med pædagogiske assistenter (socialpædagoger eller tilsvarende uddannelser). Ved udvælgelsen heraf lægges vægt på en konkret vurdering af den enkeltes personlige og faglige kvalifikationer, og om pågældende opfylder de kvalifikationer, som er nødvendige for at bestride den konkrete stilling. Det skal hertil oplyses, at der er en fast praksis for, at fængselsfunktionærer bestrider de faglige kvalifikationer for at fungere som pædagogisk assistent. Udgangspunktet er tillige, at man besætter ledige socialrådgiverstillinger ved pensionerne med socialrådgivere. Såfremt en pension nærmere kan henvise til et særligt behov herfor, vil direktoratet efter

konkret vurdering kunne træffe beslutning om, at besætte en ledigbleven pædagogstilling med en anden stillingskategori. Direktoratet kan oplyse, at der for tiden er 29 socialrådgivere ansat ved Kriminalforsorgens 8 pensioner.

For så vidt angår det af Dansk Socialrådgiverforening oplyste – vedrørende begrundelsen for direktoratets afgørelser i ansættelsessagerne samt direktoratets vurdering af ansøgernes kvalifikationer – skal direktoratet i det hele henvise til de konkrete ansættelsessager samt til korrespondancen med Dansk Socialrådgiverforening som ført i vedlagte akter fra j.nr. (...).

For så vidt angår ombudsmandens konkrete spørgsmål vedrørende ansættelsen af en socialrådgiver ved Pensionen (X), skal direktoratet oplyse, at direktoratet ved vurderingen af ansættelsen af pågældende lagde vægt på dennes ansøgning, bedømmelsen af pågældende, pensionens indstilling samt på, at pågældende på daværende tidspunkt var udlånt fra Statsfængslet ved (...) og gjorde tjeneste uden for normativ ved Pensionen (X). Man anså herefter, at vedkommende medarbejder faldt inden for aftalens formulering om overtallige medarbejdere.

For så vidt angår ombudsmandens konkrete spørgsmål vedrørende direktoratets begrundelse til socialrådgiver (A), skal direktoratet oplyse, at direktoratet ved en fejl opslug de 3 stillinger som pædagogiske assistenter ved Pensionen (X) med ønsket uddannelse som socialrådgiver. Direktoratet foretog efterfølgende en korrektion heraf og præciserede, at primært personer med socialpædagogisk uddannelse eller tilsvarende ville kunne komme i betragtning til arbejdet, jf. herved nærmere direktoratets brev af 17. oktober 2005.

Ved vurderingen af de bedst kvalificerede medarbejdere til stillingerne ved Pension (X) foretog direktoratet en konkret vurdering af de medarbejdere, som vurderedes at være i besiddelse af de ønskede kvalifikationer, som faldt indenfor stillingsopslagets målgruppe. For så vidt angår direktoratets opfyldelse af forvaltningslovens bestemmelser om begrundelse, skal direktoratet i øvrigt henvise til korrespondancen med Dansk Socialrådgiverforening som ført i vedlagte akter fra j.nr. (...)."

Foreningen kommenterede udtalelsen i brev af 30. juni 2006. Foreningen skrev bl.a. at den først blev orienteret om direktoratets aftale af 7. juli 2005 med Kriminalforsorgsforeningen den 11. april 2006 efter at have bedt om aktindsigt. Uanset om Dansk Socialrådgiverforening havde haft kendskab til aftalen, ville foreningen ikke have kunnet læse at direktoratet fremover udelukkede ansættelse af socialrådgivere i stillinger som pædagogisk assistent. Socialrådgivere havde hidtil søgt og fået ansættelse ved pensionerne og havde varetaget samme arbejde som øvrige døgmedarbejdere. Direktoratet var ikke berettiget til at udelukke socialrådgivere fra at få ansættelse som pædagogisk assistent. Direktoratet havde ikke ved besættelsen af stillingerne foretaget en konkret vurdering af ansøgere med socialrådgiveruddannelse da direktoratet på forhånd havde udelukket disse fra målgruppen.

I brev af 15. september 2006 udtalte direktoratet supplerende bl.a. følgende:

"Når Kriminalforsorgen ved sine 8 pensioner har behov for medarbejdere med de kvalifikationer, der besiddes af socialrådgivere vil der i stillingsopslaget blive annonceret efter en socialrådgiver eller en person med tilsvarende kvalifikationer. Såfremt der ved et konkret stillingsopslag bliver annonceret efter en pædagogisk assistent eller en medarbejder med tilsvarende kvalifikationer, vil dette som udgangspunkt være udtryk for, at der ved den konkrete pension er behov for de særlige kvalifikationer, der bestrides som pædagogisk assistent og ikke som socialrådgiver. Direktoratet har ikke planer om fremtidigt alene at besætte pensionsstillingerne som pædagogiske assistenter."

Ombudsmandens udtalelse

"1. Afslaget på ansættelse

Det er fast antaget at offentlige myndigheder ved besættelse af stillinger skal ansætte de personer som anses for bedst kvalificeret.

Den 7. juli 2005 indgik Direktoratet for Kriminalforsorgen og Kriminalforsorgsforeningen en aftale om nattjeneste på pensionerne. Det blev aftalt at ordningen med betalt sovevagt blev afskaffet og erstattet af almindelig nattjeneste bl.a. på pensionen (X) med virkning fra den 1. oktober 2005. Det var en forudsætning at årsværksbehovet ved overgang til nattjeneste udgjorde 3 årsværk (pædagogiske assistenter) pr. pension. Samtidig var det en forudsætning at overtallige medarbejdere i pensionssektoren pr. aftalens dato blev placeret i de herved ledige stillinger senest pr. 1. januar 2006.

Jeg bemærker i den forbindelse at ombudsmanden normalt ikke tager stilling til indholdet af aftaler indgået mellem en offentlig myndighed og en faglig organisation. Det skyldes at der er tale om i princippet ligestillede parter hvoraf kun den offentlige myndighed er omfattet af ombudsmandens kompetence.

Som følge af aftalen blev en overtallig socialrådgiver ansat (som forsorgsassistent) i den ene af de opslåede stillinger. Jeg har ikke forstået Socialrådgiverforeningens klage til mig som en klage over denne ansættelse.

De to fængselsfunktionærer der blev ansat som pædagogiske assistenter, blev aflønnet efter aftalen om nyt lønsystem for tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte i Kriminalforsorgen under Kriminalforsorgsforeningens område af 24. juni 2003. Det fremgår af denne aftales § 4 at stillinger som pædagogisk assistent blev henført til løngruppe 1, mens stillinger som forsorgsassistent blev henført til løngruppe 2.

Den socialrådgiver der blev ansat som forsorgsassistent, var omfattet af organisationsaftale af 20. marts 2003 for socialrådgivere i staten mellem Finansministeriet og Dansk Socialrådgiverforening. Det fremgår af denne aftales § 2, stk. 12, at overenskomstansatte socialrådgivere i Kriminalforsorgen aflønnes med samme lønforløb som tjenestemandsansatte socialrådgivere i Kriminalforsorgen. Dette lønforløb er fastlagt i aftale af 20. marts 2003 mellem Finansministeriet og Dansk Socialrådgiverforening om nyt lønsystem for tjenestemænd/tjenestemandslignende ansatte socialrådgivere i staten. Det fremgår af § 4, stk. 1, i denne aftale at basisløn for socialrådgivere i basisstillinger pr. 1. april 2003 er en del højere end lønnen til de omtalte pædagogiske assistenter. Lønnen svarede således til den ovenfor omtalte løn som forsorgsassistent i løngruppe 2.

Jeg går ud fra at en socialrådgiver der bliver ansat i en stilling som pædagogisk assistent, skal aflønnes i overensstemmelse med organisationsaftalen mellem Finansministeriet og Dansk Socialrådgiverforening.

Jeg lægger derfor til grund at udgiften ved at ansætte en socialrådgiver i en stilling som pædagogisk assistent ville overstige det niveau som var forudsat ved indgåelsen af aftalen om tilførsel af 3 årsværk.

Da (A) blev indstillet til stillingen, må jeg antage at hun var fagligt kvalificeret til denne.

Jeg har tidligere i en anden sag udtalt at retsgrundsætningen om at der skal ske ansættelse af den sagligt bedst kvalificerede, ikke kan tilsidesættes ved aftale, herunder ikke ved overenskomst med en faglig organisation. Jeg henviser til sagen i Folketingets Ombudsmands beretning for 1988, s. 78*. Sagen er desuden omtalt i Jørgen Mathiasen, Forvaltningspersonellet, 2. udgave (2000), s. 70 og 72, samt Kaj Larsen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 209.

Jeg forstår direktoratets udtalelse til mig om at man foretog en konkret vurdering af de ansøgere som faldt inden for stillingsopslagets målgruppe, således at (A) som socialrådgiver faldt uden for målgruppen. Jeg må derfor lægge til grund at direktoratet ikke foretog en vurdering af om (A) var den bedst kvalificerede. Det er nærliggende at antage at det skyldes at direktoratet ved besættelsen af stillingerne lagde vægt på at udgiften skulle svare til det forudsatte lønniveau for stillingerne, dvs. løngruppe 1, og at direktoratet ikke ønskede at handle i strid med socialrådgiveraftalen. Herved afskar direktoratet den afvejning som retsgrundsætningen om ansættelse af den bedst kvalificerede forudsætter. Dette anser jeg for beklageligt. Jeg har gjort direktoratet bekendt med min opfattelse.

2. Begrundelse

Et afslag på ansættelse er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Som følge heraf finder forvaltningslovens regler om bl.a. grundlovsanvendelse i sådanne sager.

Forvaltningslovens § 24 har denne ordlyd:

”§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jfr. § 15.”

En begrundelse for en forvaltningsafgørelse skal efter § 24 fremtræde som en forklaring på hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. Begrundelsens omfang afhænger bl.a. af hvor aktivt den pågældende part har medvirket i den forudgående sagsbehandling, og af sagens karakter i øvrigt.

Ved ansættelser vil det i forbindelse med afslag normalt være tilstrækkeligt at angive at en mere kvalificeret ansøger er blevet ansat. Hvis der ved afgørelsen er lagt vægt på bestemte kvalifikationer hos den der blev ansat, bør dette efter omstændighederne anføres. I forhold til ansøgere med hvem der har været gennemført ansættelsessamtaler eller foretaget mere omfattende undersøgelser og bedømmelser af deres kvalifikationer, bør der formentlig gives en mere uddybende begrundelse for afslaget. Jeg henviser til John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (2001), s. 455.

I afslaget anførte direktoratet at man havde foretaget en konkret samlet vurdering og herefter udpeget den ansøger som direktoratet skønnede bedst egnet. Stillingen var opslået som en pædagogisk assistentstilling, og derfor skulle den besættes med en sådan, og ikke med en socialrådgiver.

Efterfølgende anførte direktoratet at det afgørende moment for afslaget var at den pågældende ikke vurderedes at kunne opfylde de kvalifikationer som var nødvendige. Man ønskede at besætte stillingerne med pædagogiske assistenter eller eventuelt overtallige socialrådgivere. Baggrunden for at opslå stillingerne som pædagogiske assistenter var de særlige kvalifikationer som den pædagogiske uddannelse indeholder.

I udtalelsen til mig anførte direktoratet at der var foretaget en konkret vurdering af de medarbejdere som vurderedes at være i besiddelse af de ønskede kvalifikationer som faldt inden for stillingsopslagets målgruppe.

Direktoratet gav ingen forklaring på hvorfor en socialrådgiver ikke kunne ansættes som pædagogisk assistent. Som anført er det nærliggende at antage at afslaget skyldtes den omstændighed at en socialrådgiver ikke ville kunne aflønnes med den løn der var forudsat for stillingerne som pædagogisk assistent, uden at dette var i strid med socialrådgiveraftalen. Hvis dette var årsagen til afslaget, burde det have fremgået af begrundelsen. Under alle omstændigheder var begrundelsen mangelfuld fordi det ikke fremgik hvorfor direktoratet ikke ville ansætte en socialrådgiver som pædagogisk assistent. I stedet henvises til manglende kvalifikationer. Begrundelsen var således mangelfuld og misvisende. Dette anser jeg for kritisabelt navnlig fordi den pågældende ansøger havde været til samtale og var blevet indstillet til stillingen. Jeg har gjort direktoratet bekendt med min opfattelse.

3. Opslaget

I stillingsopslaget stod der bl.a.: ’Ansøger med kvalifikationer som socialrådgiver eller tilsvarende, vil evt. komme i betragtning’. Dette var ikke forkert, men efter min opfattelse ganske misvisende eftersom det kun var *overtallige* socialrådgivere eller tilsvarende der kunne komme i betragtning. Jeg mener at direktoratets misvisende formulering er beklagelig, og jeg har gjort direktoratet bekendt med min opfattelse.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.”

NOTER: (*) FOB 1988, s. 78.